



**Consell Tributari**  
Palau Foronda  
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.  
08015 Barcelona  
Telèfon 93 402 78 15  
Fax 93 402 78 48  
[conselltributari@bcn.cat](mailto:conselltributari@bcn.cat)

**Expedient:** 724/21

**Expedient de gestió:** 2021RCAL...

**Número de registre:** 2020/...

**Recurrent:** S, S.L.

**Tribut:** Desemborsament Costos d'Aval

**Data de presentació del recurs:** 5/6/2020

El Consell Tributari, reunit en sessió de 5 d'octubre de 2022, coneixent del recurs presentat per S, S.L., i després d'haver sentit el director jurídic de l'*Institut Municipal d'Hisenda* (IMH) en sessió informativa celebrada amb caràcter previ, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

### **ANTECEDENTS DE FET**

- 1.-** És objecte del present recurs la desestimació de la sol·licitud de reemborsament de costos d'avalis bancaris presentats.
  
- 2.-** La recurrent al·lega manca de motivació, i que a causa del transcurs del temps ja no posseeix la documentació necessària per acreditar aquests costos a què té dret el seu reemborsament.
  
- 3.-** De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'Informe de l'IMH es desprèn la següent relació de fets:

- En data 25 d'agost de 1999, l'interessat va constituir davant aquest Ajuntament de Barcelona aval bancari per garantir el pagament del rebut número EB 1999..., que conté les quotes dels exercicis 1993, 1994, 1995, 1996 i 1998 sobre vehicles de tracció mecànica del vehicle matrícula ..., les quotes dels exercicis 1993, 1994, 1995, 1996 i 1998 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica del vehicle matrícula ... i les quotes dels exercicis 1994, 1995, 1996 i 1998 de l'impost sobre béns immobles de l'objecte tributari ... situat a Barcelona, carrer ....

En concret, l'aval bancari amb número de dipòsit ... (BB, REA ...) ascendia a la quantitat de 2.220.379 pessetes, és a dir, 13.344.75 euros.

- Mitjançant una resolució de Gerent de l'IMH de 30 d'agost de 2017 s'estima la sol·licitud de prescripció dels deutes exigits mitjançant la diligència d'embargament EB..., i s'acorda la devolució de l'aval que garantia aquells deutes. Aquesta resolució es va intentar notificar a l'interessat els dies 14 i 16 d'octubre de 2017 amb resultat d'“absent, dipositat a la bústia”, segons consta al justificant.

- Coneguda aquesta resolució per part de l'interessat, el 22 de novembre del 2017 mitjançant instància 2017/... se sol·licita el reemborsament dels costos d'aval, aportant el document bancari però sense constar certificat notarial que acrediti les despeses generades. El document bancari a què es refereix aquesta instància no figura a l'expedient, sense que se n'expliqui la raó, sens perjudici que la seva existència la reconeix la mateixa Administració quan s'informa el recurrent sobre la cronologia dels fets.

- Es van fer diversos requeriments d'aportació de documentació que no van ser atesos per l'entitat interessada.

- L'interessat, mitjançant instància amb número de registre 2019/... presentada el 18 de novembre de 2019, i mitjançant instància 2019/... presentada el 21 de desembre de 2019, reitera la seva sol·licitud de reemborsament de costos d'aval manifestant que ja no disposa de còpia del contracte de constitució d'aval ni tampoc dels rebuts acreditatius de les comissions efectivament pagades a l'entitat bancària en concepte de formalització i manteniment de l'aval bancari.



**Consell Tributari**  
Palau Foronda  
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.  
08015 Barcelona  
Telèfon 93 402 78 15  
Fax 93 402 78 48  
[conselltributari@bcn.cat](mailto:conselltributari@bcn.cat)

- Finalment es notifica el 18 de febrer de 2020 a l'interessat la comunicació que la seva petició de reemborsament de costos d'aval s'entén desistida per no haver atès els requeriments realitzats per acreditar els costos esmentats.

- El 9 de juny del 2020 s'interposa recurs d'alçada contra l'anterior comunicació.

**4.-** L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

### **FONAMENTS DE DRET**

**Primer.**-El recurs presentat contra comunicació de desistiment notificada a l'interessat el 18 de febrer de 2020 s'ha presentat dins del termini establert per la normativa aplicable, tot això tenint en compte que mitjançant Reial decret 463/2020 de 14 de març pel qual es va declarar el estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, a la disposició addicional tercera s'acordava la suspensió del còmput dels terminis administratius. En concret es deia que:

*“1. Se suspenden términos y se interrumpen los plazos para la tramitación de los procedimientos de las entidades del sector público. El cómputo de los plazos se reanuda en el momento en que pierda vigencia el presente real decreto o, en su caso, las prórrogas del mismo.*

*2. La suspensión de términos y la interrupción de plazos se aplicará a todo el sector público definido en la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas.”*

Posteriorment, el 23 de maig del 2020 es va publicar la resolució de 20 de maig del 2020 del Congrés dels Diputats, per la qual s'ordenava la publicació de l'Acord d'autorització de la pròrroga de l'estat d'alarma declarat per RD 463/2020 de 14 de març, en què s'inclouïa la mesura següent:

*“Décimo.*

*Con efectos desde el 1 de junio de 2020, se derogará la disposición adicional tercera del Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, relativa a la suspensión de plazos administrativos. Desde esa misma fecha, el cómputo de los plazos que hubieran sido suspendidos se reanudará, o se reiniciará, si así se hubiera previsto en una norma con rango de ley aprobada durante la vigencia del estado de alarma y sus prórrogas. (...)”.*

Així doncs notificada la resolució el 18 de febrer del 2020, fins al 14 de març del 2020 no havia transcorregut el termini del mes exigit per a la interposició en temps del recurs, faltant escassos 5 dies. I, a partir de l'1 de juny de 2020, es va reprendre el còmput del termini, per la qual cosa la interposició del recurs el dia 5 de juny de 2020 es realitza dins del termini permès per la normativa aplicable.

**Segon.**- L'article 33.1 de la Llei 58/2006 de 17 de desembre, General Tributària estableix que:

*“La Administración tributaria reembolsará, previa acreditación de su importe, el coste de las garantías aportadas para suspender la ejecución de un acto o para aplazar o fraccionar el pago de una deuda si dicho acto o deuda es declarado improcedente por sentencia o resolución administrativa firme. Cuando el acto o la deuda se declare parcialmente improcedente, el reembolso alcanzará a la parte correspondiente del coste de las garantías”*

Tot seguit l'apartat 2 d'aquest mateix article estableix que:

*“Con el reembolso de los costes de las garantías, la Administración tributaria abonará el interés legal vigente a lo largo del período en el que se devengue sin necesidad de que el obligado tributario lo solicite” y que, para estos efectos, “el interés legal se devengará desde la fecha debidamente acreditada en que se hubiese incurrido en dichos costes hasta la fecha en que se ordene el pago”.*

Tot això d'acord amb el que estableix l'art. 34.1.c) LGT, el qual, en línia amb allò que ja establia la derogada Llei 1/1998, de Drets i Garanties de l'obligat tributari, reconeix el dret d'aquests a ser reemborsats del cost dels avals.



**Consell Tributari**  
Palau Foronda  
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.  
08015 Barcelona  
Telèfon 93 402 78 15  
Fax 93 402 78 48  
[conselltributari@bcn.cat](mailto:conselltributari@bcn.cat)

El desenvolupament dels preceptes legals abans esmentats es recull al capítol II del Títol V del Reglament de revisió en via administrativa que regula, a la secció 1<sup>a</sup>, l'“Abast del reemborsament del cost de garanties” i, a la secció 2<sup>a</sup>, el “Procediment per al reemborsament del cost de les garanties aportades”.

En aquest sentit, l'article 76 del RGRV estableix que *“El procedimiento se iniciará a instancia del interesado mediante escrito que se deberá dirigir al órgano competente para resolverlo”* conjuntament amb a) una còpia de la resolució administrativa ferma per la qual es declari improcedent l'acte administratiu o deute l'execució del qual es va suspendre i b) l'acreditació de l'import a què va ascendir el cost de les garanties el reemborsament de les quals se sol·licita i indicació de la data efectiva de pagament.

Aquesta acreditació de l'import a què va ascendir el cost de les garanties el reemborsament de les quals se sol·licita s'ha de fer atenent els mitjans probatoris previstos a la normativa tributària.

Sobre això s'ha de fer referència al contingut dels articles 105 i 106 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En concret, tal com disposa l'art. 105 d'aquesta norma, en els procediments d'aplicació dels tributs qui fa valer el seu dret ha de provar-ne els fets constitutius, i l'art. 106 s'ha de remetre als mitjans i valoració de proves que contenen el Codi civil i la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

En aquest sentit, tant els documents privats com els públics es poden fer servir com a mitjans de prova, d'acord amb l'art. 299 de la LEC, essent preferits els documents públics ja que aquests fan prova, encara contra tercer, del fet que en motiva l'atorgament i de la data, segons l'art. 1218 del Codi civil.

Quant a això, la resolució recorreguda indica que en els requeriments reiterats realitzats a l'interessat, se li ha posat de manifest que era insuficient l'acreditació de les despeses mitjançant certificat bancari, en ser imprescindible el reconeixement notarial de la signatura del certificat esmentat. És a dir, s'exigeix un document públic d'acreditació de l'import dels

costos de l'aval, i el document privat bancari és insuficient sense que la seva signatura consti autenticada notarialment.

Sense perjudici que s'ha d'admetre, en general, com a bona praxi, requerir l'acreditació de l'import de les despeses amb els mitjans de prova que garanteixin amb més solidesa la seva realitat, també ho és que això no es pot aplicar amb caràcter general, sinó atenent les circumstàncies de cada cas. En aquest sentit, l'art. 106 de la LGT, que conté les normes sobre mitjans i valoració de les proves, disposa a l'apartat 4:

*“Los gastos deducibles y las deducciones que se practiquen, cuando estén originadas por operaciones realizadas por empresarios o profesionales, deberán justificarse, de forma prioritaria, mediante las facturas entregadas por el empresario o profesional que haya realizado la correspondiente operación que cumpla los requisitos señalados en la normativa tributaria.*

*Sin perjuicio de lo anterior, la factura no constituye un medio de prueba privilegiado respecto de la existencia de las operaciones, por lo que una vez la Administración cuestiona fundamentalmente su efectividad, corresponde al obligado tributario aportar pruebas sobre la realidad de las operaciones”.*

Aquesta norma de la LGT conté una regulació de la valoració de la prova referida a determinats documents privats i que pot servir de referent per al cas aquí analitzat. Evidentment, admet que poden constituir una prova de les operacions realitzades, però sense tenir caràcter privilegiat; tanmateix, si l'Administració la qüestiona, ho ha de fer amb fonament, és a dir, de manera motivada.

Aquesta és la conclusió que es desprèn del contingut del transcrit precepte, en definitiva, que la prova exigida s'ha d'analitzar en cada supòsit concret. Cal concloure de la mateixa manera si allò que es posa en qüestió és l'autenticitat de la signatura del certificat bancari.

L'Ordenança fiscal general de l'Ajuntament de Barcelona exigeix a l'art. 124 que l'aval es constitueixi davant d'un funcionari fedatari, però res no diu respecte a l'acreditació dels costos i despeses produïts a conseqüència de l'aval.



**Consell Tributari**  
Palau Foronda  
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.  
08015 Barcelona  
Telèfon 93 402 78 15  
Fax 93 402 78 48  
[conselltributari@bcn.cat](mailto:conselltributari@bcn.cat)

En el supòsit objecte del present Dictamen es produeixen un conjunt de circumstàncies que suposen una situació especial: deutes prescrits sobre els quals s'havia constituït un aval que es va deixar sense efecte a causa de la prescripció esmentada; es reconeix per l'Administració que es va aportar un certificat bancari sobre els costos de l'aval que no obra a l'expedient, sense que se n'expliciti la causa, per la qual cosa no és possible valorar-ne el contingut; finalment, no figura a l'expedient la raó per la qual, motivadament, es qüestioni l'autenticitat de la signatura del certificat bancari. En efecte, en no figurar a l'expedient el requeriment no és possible conèixer si està fonamentat aquest qüestionament. Tot això tenint en compte que l'aval va existir i que, òbviament, va produir uns costos dels quals l'interessat ha de ser reemborsat –arts 33.1 i 34.1.c) de la LGT-.

D'acord amb això, aquest Consell entén que per les circumstàncies esmentades produïdes en aquest supòsit, el recurs s'ha d'estimar i, en conseqüència, reemborsar al recurrent els costos de l'aval.

Per això, i en disconformitat amb la proposta de l'*Institut Municipal d'Hisenda*,

### **ES PROPOSA**

ESTIMAR el recurs i reemborsar els costos de l'aval.